

folk, der kommer udefra, som vil ind i landet med henblik på at udøve terrorisme.

Derfor vil vi godt henlede opmærksomheden på vores grænser, hvor man med Schengensamarbejdet skrottede de indre grænser og den indre grænsekontrol mellem landene, og hvor man inden for EU-landene nu ikke har nogen grænsekontrol, og det betyder, at der kun er ydre grænsekontroller. Man må sige, at når EU bliver udvidet med yderligere ti lande, så bliver den ydre grænsekontrol flyttet, og det vil sige, at der er et meget større område, hvor man kan bevæge sig frit, hvis man først kommer inden for det område, hvor EU befinder sig.

Kl. 12.50

Derfor er vores spørgsmål til statsministeren: Vil regeringen benytte sig af de muligheder, der ligger inden for Schengensamarbejdet, til at genindføre kontrollen ved først og fremmest den dansk-tyske grænse, men også den dansk-svenske grænse, så vi er helt sikre på, at vi under alle omstændigheder kan beskytte os mod folk, der måtte komme udefra, og som ønsker at stå bag terrorisme udført i Danmark?

Formanden:

Det var et spørgsmål til statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For det første vil jeg sige, at jeg er enig med hr. Peter Skaarup i, at der er behov for en effektiv og en stærk kontrol ved EU's ydre grænser, og det er der helt uanset de ulykkelige begivenheder, vi har set i Madrid. Det er et punkt, hvor vi sammen med de andre EU-lande arbejder meget kraftigt på at sikre, at der også i forbindelse med EU's udvidelse bliver etableret en tilstrækkelig og betryggende kontrol ved EU's ydre grænser.

Lad mig i øvrigt lige minde om, at de ti nye EU-lande jo ikke indtræder i Schengensamarbejdet fra 1. maj i år; det gør de først den dag, deres grænsekontrol er betryggende. Det var det første, jeg ville sige.

Det andet er, at der ikke foreligger oplysninger, der giver noget grundlag for, at vi skulle iværksætte skærpet grænsekontrol i Danmark.

Lad mig sige til hr. Peter Skaarup rent principielt, at det er en misforståelse at tro, at det giver en mere effektiv kontrol med, hvad der foregår, at man indfører eller genindfører grænsekontrol. Det er en stor misforståelse at tro det.

I forbindelse med etableringen af Schengensamarbejdet og dermed fri bevægelighed over grænserne er der jo sket en styrkelse af politiets

og andre myndigheders mulighed for at gribe ind og kontrollere, hvad der sker af bevægelser fra mistænkelige elementer, og det kan såmænd være meget mere effektivt, at disse elementer ikke kan vide sig sikre på, hvor man snupper dem; hvis der er en grænsekontrol, ja, så ved de, det er dér, de skal passe på. Men med de skærpede redskaber, der er blevet iværksat nu, har man faktisk fået mange nye muligheder for at komme efter dem, som man skal komme efter.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg har et spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen.

Det, jeg synes er så beskæmmende ved SF's politik, er, at man ikke har nogen løsninger på problemstillingerne. Vi har jo igennem måneder her i Folketingssalen diskuteret, hvordan en krig mod Irak skulle håndteres, hvor hr. Holger K. Nielsen og SF hele tiden har plæderet for FN, FN, FN. Men når vi så her i salen er gået til SF og har spurgt, om SF vil noget, hvis FN vil noget, så har svaret jo alligevel været nej. SF var jo ikke parat til, uanset hvor klart et mandat der havde ligget i FN, at gå med i en krig mod Saddam Hussein. Det er jo det, der er kendsgerningen.

Det er jo meget nemt altid at stå og kritisere det, andre må gøre, men jeg synes egentlig, det kunne være interessant at høre hr. Holger K. Nielsen, som jo siger, at han er enig med den nye socialistiske leder i Spanien om, at man skal trække tropperne ud: Hvad i alverden ville der ske, hvis alle landene, alle koalitionspartnerne gjorde det samme? Man ville overlade Irak til det rene ragnarok. Er det virkelig noget, SF ønsker? Mener man det virkelig?

Holger K. Nielsen (SF):

Det, SF ønsker, er, at man får en reel FN-administration af Irak, og det er også det, den spanske regering ønsker.

Det, der jo er sket, er, at FN fra starten blev kørt ud på et sidespor; det gjorde FN før krigen. Der var et flertal imod i FN's Sikkerhedsråd, da Danmark, USA og Storbritannien gik i krig i sin tid, og det medførte så, at FN også efterfølgende har været på et sidespor. Der er vedtaget en FN-resolution, men det er jo reelt en blåstempling af den amerikanske besættelse.

Så længe der er tale om en amerikansk besættelse, får man ikke stabilitet, men hvis der bliver tale om en reel fredsbevarende FN-styrke, så vil jeg tro, at vi vil støtte den – det kan jeg ikke sige her, for vi skal først se forslaget – som vi har støttet fredsbevarende styrker andre steder i